

Sygn. akt XI GC 225/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. na rzecz powoda W. S. kwotę 43485,11 zł (czterdzieści trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt pięć złotych jedenaście groszy) z ustawowymi odsetkami (od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie) od dnia 14 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4486,23 zł (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć złotych dwadzieścia trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego Szczecin-Centrum w S. kwotę 9.527,72 zł (dziewięć tysięcy pięćset dwadzieścia siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygnatura akt: XI GC 225/14

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powód W. S. złożył pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w N. o zapłatę kwoty 4.348,11 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 14 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż zawarł z (...) w N. umowę o wykonanie konstrukcji i pokrycia dachu budynku. Podał, że przedsiębiorstwo było generalnym wykonawcą budynku na rzecz inwestora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N.. Wyjaśnił, że wstawił fakturę VAT za ostatnią część wykonanych prac. Powyższa faktura została zaakceptowana i podpisana przez członka zarządu wykonawcy. Wskazał, że wobec P.P.H.U. (...) spółce z o.o. została ogłoszona upadłość obejmująca likwidację majątku dłużnika. Wyjaśnił, że spółka w upadłości i pozwana ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 16 października 2013 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana potwierdziła, że powód wykonywał prace na obiekcie w S.. Zarzuciła, że stwierdzono szereg

wad i usterek dotyczących wykonywanych przez powoda prac. Wskazała, że w dniu 13 sierpnia 2013 r. zbyła przedmiot (...) sp. z o.o. w N.. Zażądała obniżenia ceny o kwotę wynagrodzenia wykonawcy, który dokona usunięcia wad i usterek pokrycia dachowego.

W odpowiedzi powód podtrzymał stanowisko w sprawie. Zarzucił, że żądanie obniżenia wynagrodzenia pozbawione jest podstaw prawnych. Wskazał, że pozwany nie wykazał istnienia wad wykonanych prac.

Pismem z dnia 25 marca 2016 r. powód dokonał rozszerzenia powództwa i wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 43.485,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. S. zawarł z (...) w N. w dniu 23 sierpnia 2007 r. umowę nr (...) o wykonanie konstrukcji i pokrycia dachu segmentów A, B i C budynku apartamentowo – mieszkalnego w przy ul. (...).

P.P.H.U. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością była generalnym wykonawcą budynku na rzecz inwestora (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. w ramach zawartej umowy o roboty budowlane.

Zakres rzeczowy umowy obejmował wykonanie więźby dachowej z jej montażem na obiekcie (209.000 zł netto), pokrycie dachu (850.000 zł netto) oraz wykonanie instalacji odgromowej (20.000 zł netto).

Zgodnie z § 2 umowy wykonawca zobowiązywał się wykonać przedmiot umowy w terminach:

- rozpoczęcie - 1 października 2007 r.

- zakończenie – 31 lipca 2008 r.

Zgodnie z § 5 ust. 2 i 3 umowy, stwierdzone komisyjnie usterki w okresie gwarancji i rękojmi wykonawca usunie w uzgodnionym terminie, natomiast usterki przecieku zgłoszone przez użytkowników będą usuwane w terminie do 10 dni od daty zgłoszenia. W przypadku nie usunięcia usterek w wyznaczonym terminie Zamawiający usunie je sam, a kosztami usunięcia obciąży wykonawcę.

Dowód: umowa, k. 14 – 15, załącznik, k. 15v, dokument dostawy, k. 16, zeznania powoda W. S., k. 566 – 568, 628 – 628v.

W Kosztorysie Ofertowego, stanowiącym Załącznik nr IB do Umowy i podpisanym przez strony umowy wskazano na następujący zakres prac:

- montaż pojedynczego płotka przeciwsłonecznego, w ilości 300m,

- montaż rynny dachowej, o średnicy 15cm, w ilości 300m.

Dowód: kosztorys ofertowy, k. 103, zeznania świadka R. J., k. 181 – 182.

Przedmiotowy budynek, jest obiektem składającym się z trzech segmentów: A, B i C, pomiędzy którymi jest zapewniona komunikacja w formie łączników.

W 2008 r. został wykonany dach segmentu A, zaś w końcu 2010 r. został wykonany dach segmentu B.

Roboty ociepleniowo - elewacyjne wykonywała inna firma niż wykonawca dachu i obróbek (powód). Podczas wykonywania tych robót elewacyjnych zostały zdemontowane rury spustowe i ponownie zamontowane.

Dowód: zeznania świadka M. B. (1), k. 177 – 180, zeznania świadka M. B. (2), k. 183-184.

Kierownikiem robót na przedmiotowej budowie był M. K..

Dowód: zeznania świadka R. J., k. 181 – 182.

Odbiory robót wykonanych przez W. S. były przeprowadzane częściowo w miarę postępu prac. Częściowych odbiorów robót dokonywali M. K. i R. P.. Przy odbiorach byli obecni przedstawiciele spółek (...) i (...).

Podczas odbiorów zgłaszano zastrzeżenia i spisywano usterki. Powód usuwał wskazane usterki.

Prace powoda zakończyły się pod koniec 2010 r. Wówczas sporządzono trójstronny protokół końcowy, z udziałem M. K. i R. P.. W protokole wskazano usterki, które następnie zostały poprawione. Prace poprawkowe skończyły się w pierwszych miesiącach 2011 r.

Dowód: zeznania świadka R. P., k. 178 – 179, zeznania świadka R. J., k. 181 – 182, zeznania świadka B. M., k. 182 – 183, zeznania świadka M. B. (2), k. 183 – 184.

Budynek został przykryty drewnianą więźbą dachową, a pokryty dachówką ceramiczną, firmy (...), typ L15. Zastosowano również gąsiory, a pod nimi uszczelkę systemową. Obróbki koszarowe, przy lukarnach, w tym również parapetowe oraz wokół kominów nie wykonano z materiałów systemowych, lecz z blachy powlekanej, natomiast rynny spustowe wykonano z blachy tytan-cynk. Uchwyty do montowania rynien zostały zamontowane co około 50 cm.

Na dachu został zamontowany jeden rząd drabinek przeciwsniegowych. Konstrukcja dachu posiada kąt nachylenia 45 stopni, zaś długość połaci dachowych wynosi w zależności od fragmentu dachu około 12m, 11m oraz 9m. Na dachu zostały zamontowane również kształtki odpowietrzające instalację kanalizacyjną oraz klatki schodowe. Na dachu segmentu A i B przedmiotowego budynku nie zamontowano ław kominiarskich wraz ze stopnicami.

Poszczególne dachówki ceramiczne, zakładkowe, firmy (...) LI5, zostały prawidłowo rozmieszczone i zamocowane, przy czym akcesoria do mocowania poszczególnych dachówek zastosowano jako systemowe. Zastosowano również dachówki wentylacyjne, zapewniające właściwą wentylację połaci dachowych, w tym również fragmentów nad oknami połaciowymi.

Gąsiory zostały zamocowane prawidłowo, z zastosowaniem łączników systemowych. Wentylację kaleniczy przewidziano poprzez zamocowanie zbyt wąskiej systemowej aluminiowej taśmy wentylacyjno - uszczelniającą kalenicę.

Prace związane z pokryciem dachu wykonane przez powoda zawierały następujące wady:

- niestarannie docięto dachówki w koszarach, jednak pozostawiony prześwit jest wystarczający do swobodnego obsuwania śniegu i liści,
- niektóre gąsiory naczółkowe (stwierdzono 3 szt.) wykazują odspojenie farby od powierzchni gąsiora,
- zamocowano zbyt wąską aluminiową taśmę wentylacyjno - uszczelniającą kalenicę.

Montażu drabinek przeciwsniegowych dokonano w następujący sposób:

- zastosowano drabinki przeciwsniegowe różnej długości, tj. zarówno 3m, jak i krótsze, przycinane w zależności od potrzeb,
- wsporniki do przytrzymania drabinek zastosowano systemowe, typowe, przy czym rozstaw pomiędzy wspornikami jest różny, od 30cm do nawet 100 cm,
- nie zastosowano, w miejscu mocowania wsporników, dodatkowej łąty podporowej,
- zastosowano tylko jeden rząd drabinek przeciwsniegowych.

Montaż obróbek koszowych (tzw. rynny koszowe), z blachy powlekanej, został wykonany w następujący sposób:

- do ich wykonania zastosowano arkusze o długości 2m lub krótsze, po niezbędnym docięciu, przy czym poszczególne odcinki rynny zostały połączone na zakład, a połączenia poszczególnych odcinków nie zostały uszczelnione,
- szerokość każdej rynny wynosi po około 18cm + 2cm na wywinięcie, na każdą stronę połaci,
- obróbkę przymocowano do łat za pomocą wkrętów,
- przestrzeni pomiędzy obróbką a dachówkami została uszczelniona za pomocą uszczelkę z pianki.

Montaż obróbek kominowych został wykonany w następujący sposób:

- obróbka składa się z dwóch części wykonanych z blachy, pierwsza, mocowana do konstrukcji dachu, a druga, w formie listwy, mocowanej do komina, co jest rozwiązaniem prawidłowo stosowanym,
- całkowita część pionowa obróbki wynosi około 20cm wysokości,
- poszczególne pasy są łączone ze sobą na rąbki pojedyncze,
- listwa górna została zamocowana na tzw. „wydrę”, czyli odpowiednio wygięta, wpuszczona w nacięcie komina i uszczelniona,
- wkręty mocujące obróbkę nie zostały oblutowane i uszczelnione, co spowodowało powstanie korozji łebków,
- obróbkę kominową dolnego pasa, w miejscu styku z dachówką zakładkową, nie została przycięta z zachowaniem kształtu dachówki, jak również przestrzeń pomiędzy pasem dolnym obróbki a dachówkami nie została uszczelniona,
- za kominami nie wykonano tzw. odboju zakominowego, polegającego na odpowiednim, ostrokątnym wyprofilowaniu blachy.

Wszystkie kominy zostały wymurowane z cegły klinkierowej typu dziurawka, jednak nie były to prace objęte umową stron (wykonywała to inna firma).

Montaż obróbek parapetowych zewnętrznych, z blachy powlekanej, znajdujących się przy oknach lukarn, został wykonany w następujący sposób:

- zamontowano podokienniki zewnętrzne z zachowaniem spadku w kierunku zewnętrznym,
- wprowadzono blachę w specjalnie wyprofilowany wręb, znajdujący się z dolnej części ościeżnicy okiennej, a druga strona podokiennika została zamontowana na dachówkach znajdujących się poniżej okien lukarn,
- przestrzeń pomiędzy obróbką a dachówkami nie została uszczelniona,
- połączenie obróbki parapetowej z obróbką boczną, poddachówkową, nie zostało wykonane w sposób szczelny,
- obróbki parapetowe zewnętrzne zostały zabezpieczone przed podrywaniem ich przez wiatr poprzez zastosowanie wkrętów.

Montaż rynien, z blachy tytan-cynk, o średnicy 150mm, został wykonany w następujący sposób:

- haki do mocowania rynien zastosowano typowe, mocowane na krokwiach, wykonane z bednarki ocynkowanej,
- rozstaw haków do mocowania rynny wynosi około 50-60cm,

- rynny zostały zamontowane częściowo z zachowaniem spadku w kierunku odpływu; część rynien spadku tego nie zachowuje; przyczyna

- wadliwie wykonano system zabezpieczenia przeciwśniegowego, który naruszył system odprowadzenia wody opadowej.

Podokienniki zewnętrzne, z blachy powlekanej, zamontowane przy oknach lukarn, wymagają robót naprawczych w następującym zakresie:

- demontaż obróbki parapetowej i bocznej,

- uszczelnienie przestrzeni pomiędzy obróbką a dachówkami, za pomocą przycięć, w kształcie „fal”, zapewniających szczelności przestrzeni pomiędzy obróbką a dachówkami,

- montaż obróbki parapetowej i bocznej prawidłowo, z zachowaniem szczelności.

Wymienione wady miały charakter jawny, mogły i powinny być wykryte przez osoby odbierające prace od powoda.

W przedmiotowym obiekcie w celu usunięcia powstałych wad dachu należało wykonać prace naprawcze w następującym zakresie:

- przełożenie gąsiorów i wymiana taśmy kalenicowej,

- demontaż obróbek koszowych, wykonanie nowych, z blachy powlekanej, o szer. całkowitej 60cm i ponowny montaż,

- demontaż pasów dachówek, o szer. około 35cm (jeden rząd), znajdujących się wzdłuż rynien koszowych i ponowny montaż,

- demontaż i ponowny montaż górnej listwy kominowej (bez zakupu blachy), z zastosowaniem wkretów powlekanych,

- demontaż dolnej i górnej części pasa wokół komina, bez części bocznych,

- wykonanie odbojów zakominowych, z nowego materiału,

- docięcie dolnego pasa kominowego, w kształcie „fal”, zapewniających szczelność pomiędzy obróbką a dachówką zakładkową (bez zakupu blachy),

- ponowny montaż części górnej i dolnej pasa dolnego wokół komina,

- demontaż obróbek parapetowych w okien lukarn,

- docięcie dolnej części obróbek parapetowych, w kształcie „fal”, zapewniających szczelność pomiędzy obróbką a dachówką zakładkową i ponowny, ale prawidłowy montaż (bez zakupu blachy),

- wymiana dachówek wokół okna połaciowego, segm. B - szt. 12,

- kontrola spadków rynien i naprawa uszkodzonych - 2omb.

Wartość robót naprawczych, koniecznych do wykonania na dachu budynku segm. A i B, S., przy ul (...), wynosi: 31 145,57 zł (brutto).

Roboty naprawcze systemu przeciwśniegowego, w celu usunięcia powstałych wad powinny być wykonane w następującym zakresie:

- demontaż płotków przeciwśniegowych (drabinek),

- przełożenie jednego rzędu dachówek, wzdłuż zamontowanych płotków,
- zamontowanie jednego rzędu płotków przeciwniebowych z wymianą uszkodzonych (10%) w tym zamocowanie dodatkowego rzędu łąt,
- demontaż płotków przeciwniebowych (drabinek),
- przełożenie dwóch rzędów dachówek, wzdłuż zamontowanych płotków,
- zamontowanie dwóch rzędów płotków przeciwniebowych, z wymianą uszkodzonych (5% i 50%) nowych płotków oraz zamocowanie dwóch dodatkowego rzędu łąt.

Wartość robót naprawczych, koniecznych do wykonania na dachu budynku segm. A i B, w S., przy ul. (...), przy przyjęciu ilości płotków zgodnej z umową, wynosi: 6.870,50 zł (brutto).

Wartość robót naprawczych, koniecznych do wykonania na dachu budynku segm. A i B, w S., przy ul. (...), przy przyjęciu ilości płotków zgodnie z wytycznymi producenta, wynosi: 22 853,37 zł (brutto).

Dowód: opinia pisemna biegłej sądowej M. M., k. 486 – 515, ustna uzupełniająca opinia biegłej sądowej M. M., k. 648 – 649. informacja uzupełniająca biegłej sądowej M. M., k. 653 – 655, dokumentacja fotograficzna, k. 510 – 515, protokół, k. 517 – 518, kosztorys, k. 519 – 534, zeznania powoda W. S., k. 566 – 568, 628 – 628v.

W dniu 8 kwietnia 2010 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarła z W. S. porozumienie, w którym ustalono, m. in., że:

- apartament (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zapewni finansowanie robót dachowych wykonywanych przez W. S. z kredytu bankowego Banku (...) S.A. oddział w Z.,
- apartament (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wyraziła zgodę na podwyższenie wartości faktur firmy (...) o 5% od dnia 1 kwietnia 2010 r. w stosunku do ustaleń kontraktowych,
- płatności za faktury W. S. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością miały być regulowane w terminie 7 dni od dnia doręczenia ich do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; weryfikacja faktur ze strony (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie miała mieć wpływu na termin płatności,
- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wyraziła zgodę na pobieranie rabatu od cen katalogowych okien dachowych dostarczanych przez firmę (...) w wysokości 24%; pozostała kwota miała przyspaść firmie (...),
- strony do dnia 15 kwietnia 2010 r. miały rozstrzygnąć w porozumieniu z firmą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Kto będzie wykonawcą łączników pomiędzy budynkami A, B i C. Wybór dotyczy firmy (...) bądź (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
- firma (...) zapewniła, że termin ukończenia robót dachowych to maksymalnie 15 czerwca 2010 r.; W. S. zapewnił, że poczyni starania aby skrócić ten termin do 30 maja 2010 r. albo jeszcze bardziej w razie sprzyjającej pogody,
- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zobowiązała się zabezpieczyć firmie (...) zaliczkę na okna dachowe. Kwota zaliczki miała być wskazana przez firmę (...) do dnia 15 kwietnia 2010 r.

Dowód: porozumienie, k. 19, zeznania J. W. (1), k. 568 – 569, 629 – 629v.

W dniu 30 grudnia 2010 r. powód wystawił za ostatnią część wykonanych prac fakturę VAT nr (...) na kwotę 74.197,11 zł brutto z terminem płatności ustalonym na dzień 13 stycznia 2011 r.

Faktura została zaakceptowana i podpisana przez członka zarządu wykonawcy B. M..

Dowód: faktura VAT, k. 20, zeznania świadka M. B. (2), k. 183-184.

P.P.H.U. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dokonała w dniu 28 lutego 2011 r. wobec powoda potrącenia przysługujących jej należności w wysokości 10.712 zł

Dowód: oświadczenie, k. 21.

W listopadzie 2011 r. sporządzono protokół przekazania, gdzie opisane były usterki w pracach wykonanych przez W. S..

Dowód: zeznania J. W. (1), k. 568 – 569, 629 – 629v.

W dniu 1 kwietnia 2012 r. sporządzono protokół zdawczo-odbiorczy dot. budowy zespołu mieszkalno-apartamentowego w S. przy ul. (...). Protokół został podpisany przez przedstawicieli spółek P. P.H.U. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. oraz Apartament Szrenica” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N..

Dowód: protokół, k. 171 – 172.

Pismem z dnia 21 maja 2012 r. pełnomocnik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. zwrócił się do P.P.H.U. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z informacją o wystąpieniu wad i usterek na robotach budowlanych wykonywanych przez spółkę.

W odpowiedzi P.P.H.U. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością poinformowała, że fakt przejęcia w 2011 r. placu budowy przez inwestora i realizacja robót bezpośrednio siłami inwestora bez zawiadomienia firmy, zwalnia generalnego wykonawcę ze skutków działań zamawiającego.

Dowód: informacja, k. 151 – 152, pismo, k. 155.

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze V Wydział Gospodarczy postanowieniem z dnia 18 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt V GU 28/12 ogłosił upadłość P.P.H.U. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością obejmującą likwidację majątku dłużnika. Wierzytelność powoda w kwocie 43.485,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2011 r. do dnia ogłoszenia upadłości została umieszczona na liście wierzytelności.

Niesporne.

Od 2 stycznia 2012 r. inspektorem nadzoru na przedmiotowej budowie był M. B. (1). Po przekazaniu budowy między P.P.H.U. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w N., w kwietniu 2012 r., sporządzona została inwentaryzacja ilościowa prac.

Dowód: zeznania świadka M. B. (1), k. 177 – 178.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2012 r. W. S. zgłosił do Sądu Rejonowego w Zielonej Górze wobec P.P.H.U. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. swoją wierzytelność w wysokości 52.018,91 zł w tym 43.485,11 zł kwoty głównej wierzytelności oraz 8.533,80 zł odsetek za zwłokę naliczonych od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego ogłoszenie upadłości.

Pismo zostało doręczone w dniu 27 sierpnia 2012 r.

Dowód: zgłoszenie wierzytelności, k. 105 - 106, potwierdzenie odbioru, k. 107.

Pismem z dnia 11 września 2012 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. zgłosiła do Sądu Rejonowego w Zielonej Górze wobec P.P.H.U. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. swoją wierzytelność w wysokości 3.954.625,05 zł.

Dowód: zgłoszenie wierzytelności, k. 156 – 168, zeznania świadka R. J., k. 181 – 182.

Pismem z dnia 30 października 2012 r. powód wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością do zapłaty kwoty 43.485,11 zł wraz z odsetkami od dnia 14 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty, k. 17, potwierdzenie nadania, k. 18.

Decyzją z dnia 29 stycznia 2013 r. (...) w J. udzielił (...) spółce z o.o. w N. pozwolenia na użytkowanie inwestycji p. t. „Budowa zespołu mieszkalno-apartamentowego z usługami i infrastrukturą techniczną i wjazdem na działki numer(...), obręb 6, ul. (...) w S.” – w następującym zakresie:

1. Część mieszkalna w segmencie C w kondygnacji: od III – do VIII;
2. Kotłownia gazowa na kondygnacji VIII w segmencie A,
3. H. i pomieszczenie zbiorników na wodę pitną na kondygnacji III segmentu A.

Dowód: decyzja, k. 104.

Na rozprawie w dniu 21 lutego 2013 r. w sprawie o zaniechanie do próby ugodowej (sygn. akt V GCo 286/12) z wniosku W. S. przy udziale (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N., przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim V Wydział Gospodarczy stwierdził, iż z uwagi na niestawiennictwo strony pozwanej do ugody nie doszło.

Dowód: protokół, k. 22.

W dniu 26 listopada 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. zawarła z J. W. (2) umowę w zakresie usuwania usterek i błędów wykonawczych. Od jesieni 2013 r. J. W. (2) prowadził prace naprawcze dachu przedmiotowego budynku.

Z tytułu wynagrodzenia za robociznę i materiał przy pracach za segment B budynku J. W. (2) wystawił faktury na kwoty 52.950,14 zł brutto i 9.721,45 zł brutto.

Dowód: faktury, k. 70, 612, 616, protokół odbioru, k. 78 – 79, 613, 617, kosztorys, k. 73 – 76, 80 – 82, 614 – 615v, 618 – 619, umowa, k. 619v - 620v, zeznania świadka J. W. (2), k. 180 – 181,

Zgodnie z „Instrukcją krycia dachu dachówką ceramiczną”, W. Ceramika Budowlana, sp. z o.o., 2011 r. ilość drabinek przeciwśniegowych należy dobrać zgodnie z „Diagramem ilości i rodzaju zabezpieczeń przeciwśniegowych dla dowolnej połaci dachowej”.

Z diagramu tego wynika, że dla połaci dachowej, o kącie nachylenia 45°, długości drabinek 2m oraz długości połaci jak poniżej, sposób wykonania systemu przeciwśniegowego powinien być następujący:

- przy długości połaci około 12m - jeden rząd płotków, z ilością 6szt. wsporników na jeden płotek + śniegowstrzymywacze lub dwa rzędy płotków przeciwśniegowych, z ilością 5szt. wsporników na jeden płotek,
- przy długości połaci około 10m - jeden rząd płotków, z ilością 5szt. wsporników na jeden płotek + śniegowstrzymywacze lub dwa rzędy płotków przeciwśniegowych, z ilością 4szt. wsporników na jeden płotek,
- przy długości połaci około 9m - jeden rząd płotków, z ilością 4szt. wsporników na jeden płotek + śniegowstrzymywacze.

W miejscu zakończenia wspornika zaleca się zastosowanie łąty podporowej, gdyż nie zastosowanie się do tego zalecenia grozi uszkodzeniem pokrycia dachowego.

Obróbki blacharskie kosza, tzw. rynny koszowe, Wykonuje się najczęściej z arkuszy blachy o długości 2m, które łączy się za sobą na zakład, o długości min. 10 cm.

Obróbki koszowe, z blachy powlekanej, powinny spełniać m. in. następujące wymogi:

- powinny posiadać szerokość po około 30cm na każdą stronę połaci, czyli w całości szerokość powinna wynosić 60 cm,
- obróbkę mocuje się do deskowania lub łąt za pomocą gwoździ lub wkrętów, których łebki należy oblutować i uszczelnić kitem silikonowym,
- poszczególne odcinki rynny koszowej łączy się na zakład, który należy uszczelnić kitem silikonowym,
- w celu uszczelnienia przestrzeni pomiędzy obróbką a dachówkami należy zastosować uszczelkę z pianki.

Obróbki kominowe, z blachy powlekanej, wykonane jako obróbka dolna, zamocowanej do konstrukcji dachu oraz obróbka górna, zamocowana do ściany, powinny spełniać m. in. następujące wymogi:

- całkowita część pionowa obróbki powinna mieć wysokość około 20cm,
- pasy dolne powinny być łączone na rąbek stojący,
- listwę górną, z blachy, najlepiej należy wykonać na tzw. „wydrę”, czyli odpowiednio wygiąć, wpuścić w nacięcie komina i uszczelnić,
- obróbkę kominową dolnego pasa, w miejscu styku z dachówką zakładkową, należy przyciąć zgodnie z kształtem dachówki,
- za kominami należy wykonać tzw. odbój zakominowy, polegający na odpowiednim, ostrokątnym wyprofilowaniu blachy, co uchroni komin przed zaleganiem śniegu i zapewni spływ wody opadowej

Montaż parapetów zewnętrznych, z blachy powlekanej, powinien odbywać się z zachowaniem spadku w kierunku zewnętrznym. Podokienniki zewnętrzne należy mocować poprzez wprowadzenia blachy w specjalnie wyprofilowany wręb, znajdujący się z dolnej części ościeżnicy okiennej, zaś druga strona podokiennika powinna być zakończona kapinosem i znajdować się min. 3cm poza licem ściany.

Montaż rynien, z blachy tytan-cynk, powinny spełniać m. in. następujące wymogi:

- rynny należy montować z zachowaniem spadku, wielkości około 3cm/10m, w kierunku odpływu,
- haki do mocowania rynny powinny być mocowane w odległości nie większej niż 50-60cm.

Dowód: opinia pisemna biegłej sądowej M. M., k. 486 – 515. ustna uzupełniająca opinia biegłej sądowej M. M., k. 648 – 649. informacja uzupełniająca biegłej sądowej M. M., k. 653 – 655.

Właścicielem segmentu C budynku apartamentowo – mieszkalnego w przy ul. (...) są (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N..

Dowód: wyciąg z treści księgi wieczystej, k. 128 – 150.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Powód roszczenie wywodzi z zawartej z (...) w N. umowy, której przedmiotem było wykonanie konstrukcji i pokrycia dachu budynku. Sąd zakwalifikował przedmiotową umowę jako umowę o roboty budowlane Zgodnie z art. 647

k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Między stronami bezsporne było, że powód wykonywał prace na przedmiotowym obiekcie w S. jako podwykonawca w wykonaniu umowy z dnia 23 sierpnia 2007 r. Bezsporne było również, że powód ukończył prace, wystawiając z tego tytułu faktury VAT, zaś przedmiotowy budynek został oddany do użytku. Strona pozwana – inwestor nie kwestionowała również, że generalny wykonawca nie dokonał zapłaty całości faktury VAT nr (...).

Legitymacja bierna strony pozwanej nie budzi wątpliwości sądu, nie była też kwestionowana przez samą stronę. Zgodnie z art. 647¹ § 2 k.c. do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Milczeniu inwestora ustawa nadaje sens równoważny z dorozumianym wyrażeniem zgody. W konsekwencji, jeżeli inwestor nie zajmie w formie pisemnej negatywnego stanowiska, to uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa 1357/15). Pozwana nie wskazywała, że sprzeciwiała się zawarciu umowy między powodem a spółką (...), nie podnosiła też, by treść tej umowy była jej nieznana. Stosownie do treści § 5 cytowanego przepisu, „zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę”. Tym samym, cytowany przepis wprowadza, jako zasadę, solidarną odpowiedzialność inwestora i generalnego wykonawcy, względnie wykonawców częściowych, za umowy zawierane z podwykonawcami oraz dalszymi podwykonawcami. Ponadto pismo z 8 kwietnia 2010 zatytułowane „uzgodnienie” zawiera w pierwszym punkcie zapewnienie pozwanej finansowania robót dachowych prowadzonych przez powoda, co musi być uznane za kumulatywne przystąpienie do długu, nawet jeśli nie zostałyby spełnione przesłanki odpowiedzialności inwestora z art. . (...) . Kumulatywne przystąpienie do długu to wynikające z umowy lub ustawy przekształcenie podmiotowe w zobowiązaniu polegające na powiększeniu grona dłużników, co nie prowadzi do zwolnienia z długu dotychczasowego dłużnika i nie wymaga formy pisemnej. Podmiot przystępujący staje się dłużnikiem dodatkowym i ponosi odpowiedzialność solidarną z dłużnikiem pierwotnym (art. 366 k.c.) Ż. kumulatywnego przystąpienia do długu może być umowa lub ustawa. W doktrynie podnosi się, iż dopuszczalność tego rodzaju umów wywodzona jest z zasady swobody umów (art. 353¹ k.c.). Umowa może zostać zawarta między wierzycielem i podmiotem przystępującym bez zgody dotychczasowego dłużnika. Nadto wskazuje się, iż istnieją dwie przesłanki warunkujące skuteczność kumulatywnego przystąpienia do długu. Po pierwsze, podmiot przystępujący powinien w sposób wyraźny dać wyraz woli przyjęcia solidarnej odpowiedzialności za oznaczony dług. Po drugie, z oświadczenia woli podmiotu przystępującego powinien wynikać zamiar przyjęcia przez niego tego rodzaju odpowiedzialności, że wierzyciel może według swego wyboru zdecydować o tym, od którego zobowiązanego i w jakiej części będzie domagał się spełnienia świadczenia. O zakresie kumulatywnego przystąpienia decyduje treść umowy, objęte nim mogą być tylko niektóre obowiązki wynikające z umowy (vide: System Prawa Prywatnego, Prawo zobowiązań – część ogólna, Tom 6, pod red. A. Olejniczaka, str. 275 i nast.).

Powód początkowo dochodził kwoty 4.348,11 złotych wraz z odsetkami, mającej stanowić 10% należnej mu kwoty z tytułu niezapłaconej faktury VAT. Ostatecznie jednak, powód dokonał rozszerzenia powództwa i wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 43.485,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Sama wysokość pozostałego do zapłaty wynagrodzenia nie była przedmiotem sporu, pozwana nie podniosła w tym zakresie żadnych zarzutów. Żądanie oddalenia powództwa pozwana uzasadniała istnieniem wad w przedmiocie umowy, mających jej zdaniem prowadzić do obniżenia wartości robót.

Powód zakwestionował możliwość powoływania się przez pozwaną na wady, wskazując, iż pozwana nie była stroną umowy, wobec czego uprawnienia z rękojmi jej nie przysługują. Tego zarzutu Sąd nie podzielił. Uprawnienie pozwanej do podniesienia zarzutów z rękojmi wynika z art. 375 k.c. Zgodnie z § 1 przywołanego przepisu, dłużnik solidarny może

się bronić zarzutami, które przysługują mu osobiście względem wierzyciela, jak również tymi, które ze względu na sposób powstania lub treść zobowiązania są wspólne wszystkim dłużnikom. Odpowiedzialność solidarna inwestora za wynagrodzenie podwykonawcy została przez ustawodawcę ustanowiona dlatego, że podwykonawca wykonuje roboty na rzecz inwestora, to inwestor jest podmiotem, który ostatecznie z efektu prac podwykonawcy ma skorzystać. Z kolei instytucja rękojmi służy zachowaniu ekwiwalentności świadczeń w przypadku, gdy rezultat prac odbiega jakością od pierwotnych założeń. Wobec tego treść zobowiązania pomiędzy inwestorem i podwykonawcą uzasadnia przyznanie inwestorowi prawa powołania się na wady prac. Wymaga to jednak dochowania przez inwestora wszystkich wymogów, które ustawa wprowadza dla zamawiającego.

Sam fakt istnienia wad w pracach powoda został bezspornie potwierdzony opinią biegłej, którą Sąd uznał za wiarygodną i miarodajną podstawę do czynienia ustaleń. Biegła wyliczyła szereg wad w pracach powoda: zbyt wąskie taśmy pod gąsiorami, za krótkie wsporniki do płotków, brak łąty pod wspornikami, jeden rząd płotków (tu jednak biegła zwróciła uwagę, że taki zakres prac został między stronami uzgodniony w kosztorysie), brak uszczelnień połączeń rynien koszowych, za wąskie pasy blachy, brak oblutowania i uszczelnienia wkrętów przy obróbkach kominowych, brak kozubków, niewłaściwe uczulenie wokół okien połciowych, nieszczelna izolacja. Ustalenie, że powód wykonał swoje prace częściowo wadliwie, nie może jednak w niniejszej sprawie prowadzić do wniosku, że jego wynagrodzenie powinno zostać obniżone. Art. 656. § 1 k.c. stanowi, że do rękojmi za wady wykonanego obiektu stosuje się odpowiednio przepisy o umowie o dzieło. Z kolei art. 638 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 24.12.2014 r. stanowił, że jeżeli z artykułów poprzedzających nie wynika nic innego, do rękojmi za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży.

Zgodnie z art. 563 § 1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym w czasie zawarcia umowy, kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca od jej wykrycia, a w wypadku gdy zbadanie rzeczy jest w danych stosunkach przyjęte, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca po upływie czasu, w którym przy zachowaniu należytej staranności mógł ją wykryć (...). Jednakże przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu.

Przesłanką realizacji roszczeń z tytułu rękojmi jest zatem zachowanie tzw. aktów staranności. W stosunkach między przedsiębiorcami ustawodawca nakłada na kupującego (inwestora) obowiązek badania rzeczy, pod rygorem utraty uprawnień. Wykrycie niezgodności rzeczy z umową rodzi obowiązek niezwłocznego zawiadomienia sprzedawcy (wykonawcy dzieła) o wadzie. Kupujący (inwestor), jest zobowiązany wykazać, że uczynił zadość obowiązkowi niezwłocznego zbadania przedmiotu umowy i zawiadomienia wykonawcy o wadzie rzeczy. N. będzie zatem oznaczała dokonanie zawiadomienia bez zbędnej zwłoki, a o zachowaniu terminu będzie przesądzał normalny, przyjęty u danego przedsiębiorcy system postępowania w takich przypadkach. Obowiązek zawiadomienia o wadzie jest jednym z aktów staranności, od których ustawodawca uzależnia dochodzenie uprawnień z tytułu rękojmi w stosunkach między przedsiębiorcami. Brak wykonania wspomnianego obowiązku powoduje utratę przedmiotowego uprawnienia. W sytuacji gdy wada nie została wykryta w czasie rutynowego sprawdzenia rzeczy, ale wyszła na jaw dopiero później, kupujący ma zawsze obowiązek zawiadomić sprzedawcę o wadzie pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi (art. 563 k.c.).

W uzupełnieniu powyższego, zaznaczyć należy, iż za zbadanie w sposób przyjęty przy umowie o roboty budowlane uznaje się przeprowadzenie odbioru robót, stwierdzonego protokołem odbioru (por. art. 18 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane; Dz. U. 2006 r. Nr 156 poz. 1118).

W niniejszej sprawie, jak wynika z zebranego materiału dowodowego, wszystkie wymienione przez biegłą wady były wadami jawnymi, które mogły i powinny być wykryte w trakcie częściowych odbiorów robót. Nie tylko biegła wskazała, że wady miały charakter jawny. Ocenę tę potwierdzają również spostrzeżenia świadków. M. B. (1) wskazał, że za małe prześwity między krawędziami dachówek kosza, brak kozubków powinny być widoczne przy odbiorcze, zaś

kierownik budowy albo ówczesny inspektor powinni byli wykryć wady powstające sukcesywnie. Podał nadto, że w czasie odbioru rynny mogły mieć właściwe spadki, ale mogło dojść do ich odkształcenia na skutek złego wykonania płytów śniegowych. Również J. W. (2) podał, że wymienione przez niego usterki, można było zauważyć przy odbiorze - z wyjątkiem tego co pod dachówką. W tym jednak zakresie Sąd stwierdza, że i ta wada (brak łąt pod wspornikami) powinien być wykryty w ramach odbioru robót ulegających zakryciu.

Tymczasem, jak wynika z zeznań świadków, w trakcie odbiorów powodowi nie zwracano uwagi na żadne z tych wad, które zostały stwierdzone przez biegłego, a te wady, które wymieniano w protokołach, były przez powoda usuwane. Przy odbiorach prac byli obecni przedstawiciele zarówno głównego wykonawcy – P.P.H.U. (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w N., jak i inwestora - (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N., na co wskazują m. in. zeznania R. P., R. J. i B. M.. Płynie stąd wniosek, że pozwana miała możliwość zapoznawać się na bieżąco z jakością prac powoda i podejmować odpowiednie środki. Wreszcie, nawet przy przyjęciu, że pozwana „wykryła” wady dopiero po przejęciu obiektu od generalnego wykonawcy i zleceniu inwentaryzacji, nie zostało wykazane niezwłoczne zawiadomienie powoda o wadach. Pozwana dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty, tj. 2 grudnia 2013 r. wystąpiła z roszczeniem o obniżenie wynagrodzenia, wcześniejsze pisma w sprawie wad nie były kierowane do powoda, lecz do firmy L.. Z całą pewnością nie jest „niezwłoczne” zawiadomienie o wadzie po niemal trzech latach wykrycia od jej wykrycia.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że pozwana nie zbadala przedmiotu prac powoda w sposób przyjęty na tego typu inwestycjach, nie zrobiła tego niezwłocznie, a po wykryciu wad nie zawiadomiła bez zwłoki o wykrytych wadach. Wobec tego pozwana utraciła uprawnienia z rękojmi i nie może skutecznie żądać obniżenia wynagrodzenia. Kwestie związane z wykonywaniem robót poprawkowych przez inne podmioty i poniesionych w związku z tym kosztów pozostawały bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, skoro pozwana nie zgłosiła zarzutu potrącenia (art. 498 k.c.), nadto z materiału dowodowego wynika, iż za prace poprawkowe nie płaciła pozwana, lecz podmiot, któremu pozwana sprzedała obiekt.

Mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości po jego rozszerzeniu – tj. co do kwoty 43.485,11 zł.

Orzeczenie o odsetkach oparte zostało o przepis art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. O ile strony nie ustaliły inaczej wierzycielowi należą się odsetki ustawowe. W takiej też wysokości powódce należne są odsetki od dnia następnego po wskazanym przez nią terminie do zapłaty należności.

Marginalnie należy zaznaczyć, że Sąd pominął wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu opinii biegłego na okoliczność kosztów napraw w segmencie C przedmiotowego budynku. Sąd pominął wniosek na podstawie art. 217 § 2 k.p.c., w wyniku przyjęcia, że nie jest on istotny dla rozstrzygnięcia sprawy. Należy zastrzec, że wady w segmencie C budynku zostały usunięte przez J. W. (2). Co również istotne, jak wskazała biegła zakres prac naprawczych dokonanych w segmencie C w większości nie dotyczył prac powoda. Nadto, skoro w części budynku dokonana była już naprawa, niemożliwe byłoby ustalenie zakresu wad i kosztów ich usunięcia. Ponadto, Sąd na rozprawie w dniu 28 czerwca 2016 r. oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego, jako że treść pisemnych opinii w zupełności pozwalała na zanegowanie argumentów strony pozwanej.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w 108 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powoda koszty złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 zł ustalone zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 6 pkt. 3 i § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 r. z późn. zmianami), koszty dojazdu pełnomocnika na 5 rozpraw na trasie D. – S. – D. (208 km), koszt dojazdu do Sądu w Jeleniej Górze na trasie D. – J. – D. (578 km), według § 2

pkt 1 b rozporządzenia ministra infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z dnia 26 marca 2002 r.) w wysokości 1352,32 zł. Sąd uznał, że czas trwania sprawy, zaangażowanie pełnomocnika powoda, obecność na wszystkich rozprawach, a więc ogólnie – nakład pracy pełnomocnika uzasadniają przyznanie sześciokrotności stawki minimalnej.

W punkcie III wyroku Sąd, na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał pobrać od pozwanej, zgodnie z wynikiem procesu, kwotę 9.527,72 zł, tytułem nieuiszczonych kosztów wynagrodzenia biegłych oraz stawiennictwa świadków.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...) M. Z.
4. (...)